

SEBESTYENNE KRIESCH MARGIT (Budapest). — Nagy örömmel, sőt meghatódottsággal olvastam 1973. 11. számukban Vita Zsigmondnak édesapámról, Körösfői-Kriesch Aladárról és a diódi művésztelepről írt ismertető tudósítását. Az adat-szolgáltatáshoz magam is élénken hozzájárultam. Két kiegészítő megjegyzést kívánnék fűzni a megjelent anyaghoz. 1. Az a kép, amelyet reprodukció alapján Lev Tolsztoj is annyira szeretett (*Ego sum via, veritas et vita*) itt úgy szerepel, hogy mikor Tolsztoj leánya Budapesten járt és a képet kereste, nem lehetett nyomára bukkanni. Örömmel közlöm, hogy a kép a budapesti Nemzeti Galéria tulajdonában van, az 1950-es években szerepelt is az Iparművészeti Múzeum „Szecesszió” kiállításán. 2. A cikk után néhány oldallal közölt reprodukció felirata ügyében többen is kérdéssel fordultak hozzám; erre vonatkozik második megjegyzésem. A reprodukció ugyanis a *Templomozók Körösfőn* című képet ábrázolja (Vita Zsigmondtól értesültem, hogy ez a kolozsvári Művészeti Múzeumban van), de itt a címe: *Ego sum...* Az ilyen című képet Vita cikkében részletesen ismerteti; ez készült az elsőszülött gyermek halála után, ezen szerepelnek mint mellékalakok a diódi művésztelep tagjai, s ennek a reprodukciója állt Tolsztoj íróasztalán, és nem a *Templomozók*.

HELYREIGAZÍTÁS. — Idei 8. számunkban Bunta Péter tanulmányának címe (a tartalomjegyzékben és a 893. lapon) helyesen: Az 1944. június 13–14-i titkos tanácskozásról.

